

Te voi iubi, visând la nemurire

Gabriel Stănciulescu

Te voi iubi, visând la nemurire

Mă simt răvășit când mă privești,
În miez de noapte îmi ești soare,
Este o bucurie să-mi zâmbești,
Ți-aș fura o îmbrățișare!

Îmi port prin gânduri fantezia,
Faci din visuri realitate,
Azi sunt decis s-accept iluzia
Că vei pieri singurătate.

De azi pășim pe calea noastră,
Te port cu mine strâns de mână,
La Cer deschidem o fereastră
Să fim cu Luna împreună.

Iubirea ta-i parte din mine,
E ca o grefă mult dorită,
Ia cât poți tu, ți se cuvine!
Păstrează clipa fericită!

În toi de noapte am să te sorb
Ca pe-o licoare, în neștire,
Și în întuneric, ca un orb,
Te-oi iubi, visând la nemurire.

Încerc să-mi relaxez gândirea,
Iar inima-n trup mi se zbate,
În frâu nu pot să țin iubirea;
Mi le-ai furat deja, pe toate!

Autor: Gabriel Stănciulescu